

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. III. Objecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

III.

Obedientiam, quam exigimus à subditis, ipsi debemus superioribus nostris impendere. *cap. qui se scil. 12. 2. q. uest. 6. e. q. v. ang. v. am. 6. dist. 23. l. q. v. orundam 6. dist. 74.*

IV.

Obedientia quia cogit esse sub aliena potestate, nihil debet habere proprium. *cap. non dicitur 11. 2. q. uest. 1.*

V.

Qui obedientiam sponte impendit, non cogitur se obligare scripto, *cap. legebatur 3. extr. de major. & obed.*

VI.

Liberi obedientiam favorem parentum, & spem hereditatis sibi debent parare *l. 17. §. 3. in fin. ff. de adopt. semper enim his sancta persona parentum videri debet. l. antepenult. de obsequiis.* Unde etiam ad officium Magistratus pertinere dicitur, jubere liberos, ut obsequium parentibus exhibeant. *l. 9. §. 3. ff. de offic. Procons.*

VII.

Puniendus est qui contra obedientiam superioris aliquid gessit etiam si prosperè rem gesserit, ut Duces belli, Legati *l. 2. §. 15. de re milit. Brunnem. ad l. fin. C. de delat.* etiam si repentinus aliquis casus rem commodius agi posse polliceatur. Ita Crassus Mutianus cum in consulatione obtineret Asiam provinciam & oppugnare Leucas oppidum pararet opusque esset firmam ac proceram trabem, quam arietem faceret, quod muros ejus oppidi quateret, scripsit ad architectum, ut ex malis duobus, quos apud eum vidisset, uter major esset eum mittendum curaret. Architectus, non ut iustus erat, majorem, sed quem esse magis idoneum aptioremque aietati faciendo, facilioremque portatu existimabat, minorem misit. Crassus eum vocari iussit, rationibusque, quas dicitabat, spretis, vestimenta detraxi imperavit virgisque multum cecidit; corrumpi atque dissolvi officium omne impetrantis ratus, si quis ad id quod facere iustus est non obsequio debito, sed consilio non considerato respondeat. *Gell. Noct. Attic. Lib. 1. cap. 13.*

Limita: nisi incommoda ex non observato mandato metuenda leviora, minoraque; utilitas autem contra gravior & amplior spe quantum potest firmam ostendatur, tum potest adversus mandata fieri, ne oblata divinitus rei benè gerendae occasio amittatur. *Gell. de i.*

VIII.

In his quae carent atrocitate facinoris vel scelus ignoscitur filiis vel servis, si parentibus vel Dominis obtemperaverint *l. 157. de R. J.* Ita parendi necessitas excusat heredem, e. g. filium in potestate patris, cujus iussu tacitam fidem interposuit de restituenda hereditate incapaci, id enim illi ut extraneo heredi non nocet. *Perez. C. de delator. n. 19.*

CAPUT. II.

Obiter.

Obiter quae fiunt & in transitu, non sunt

in consideratione. *l. naturalem. §. ff. de acq. dom. l. si quis post hanc. 6. Cod. de priv. edif. Lochm. 7. d. m. 1. tb. 14.* Ita etiam quae indulgenter vel ex *τὸ ἀπρόκροτος* dicuntur. Rivetus in epistol. de terminis p. 474.

CAP. III.

Objecta.

Axioma I.

Objicere non sufficit, nisi probetur objectum, *c. suborta 21. extr. de sent. & re judic.* Unde objecta non probans poenam quam intulit ipse patitur, *c. Paulum 6. in fin. 2. q. uest. 3. cap. qui 3. 2. q. uest. 3. cap. qui 4. 2. q. uest. 8. cap. ibi 8. 3. q. uest. 6. & objiciens multa, si in praecipuo fallat, punitur repellatur, ac si in omnibus fessellisset, *cap. si forte 11. de Electin 6.**

Limita, nisi quando crimen constingat utrumque, tunc enim alter alteri crimen objicere non potest. *cap. in lectum 6. 34. q. uest. 2. vel si iratus crimen alicui objecisset, tunc enim, nisi respiciens illud probaverit, reus criminis non est, cap. si quis 2. 2. q. uest. 3.*

II.

Objectiones frivola & infirmae produnt causae contrariae infirmitatem, *Weslenb. in parat. ff. de Except. mult.*

CAPUT. IV.

Oblatio.

Axioma I.

Oblatio legitime facta vice solutionis & liberationis fungitur, *l. 1. C. qui prior. in pignor. l. obfignatione. 9. C. de usur.* Quid in judiciali, an etiam illa hunc habet effectum? Respondet Vultejus 1, *conf. 18. num. 45.* oblationem in iudicio factam vice solutionis & liberationis fungi, etiam si nuda sit & verbalis, nec actus realis accesserit, *l. obfignatione 9. C. de solut. Negulant, de pignoribus membr. 3. p. 5. num. 264. Bart. in l. si reus paratus. in fin. ibique Castr. ff. de procurat. Innocent. Hostiens. Johann. Andr. in cap. significavit. vers. remisit. extr. de pignor. Decius *conf. 449. Paril. conf. 34. num. 27. in fin. Verall. decif. 108. num. 11. Vult. 1. conf. Marburg. 18. num. 43. Dissentit A. Faber. in C. suo de solution. defin. 53. p. 1106. quem sequitur Carpov. 2. jurispr. forens. constit. 18. defin. 16. num. 6. sed male.* Unde etiam verbalem oblationem etiam extra judicialiter factam, si ab eo, cui offertur, recusetur, vim solutionis parere, haberi pro implemento ejus, ad quod debitor tenebatur, ex *l. qui decem 72. ff. de solut. l. acceptum 19. C. de usur. deducit Baldus in l. 1. col. 2. Cod. quando tertio non est provoc. necess. quia cum ex reculatione de creditoris voluntate appareat, realis oblatio esset frustranea, Rupa in l. quod te. num. 20. ff. si cert. petat. Bertrand. *conf. 106. col. 5. col.***